

OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI

Artykuł 5 ust. 2 przedmiotowego rozporządzenia wymaga, by Komisja przyjęła projekt aktu wykonawczego, jeżeli komitet wyda pozytywną opinię. Przepis ten nie uniemożliwia Komisji brania pod uwagę w bardzo wyjątkowych przypadkach – tak jak to się dzieje obecnie – nowych okoliczności, które powstały po głosowaniu, i podejmowania decyzji o nieprzyjęciu projektu aktu wykonawczego po uprzednim poinformowaniu o tym komitetu i ustawodawcy.

OŚWIADCZENIA KOMISJI

Komisja przystąpi do zbadania wszystkich obowiązujących aktów ustawodawczych, które nie zostały dostosowane do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą przed wejściem w życie Traktatu Lizbońskiego, w celu oceny tych instrumentów pod kątem potrzeby ich dostosowania do systemu aktów delegowanych wprowadzonego w art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komisja przedstawi odnośne propozycje najszybciej jak to możliwe i nie później niż wskazano w orientacyjnym kalendarzu załączonym do niniejszej deklaracji.

W międzyczasie Komisja będzie regularnie informować Parlament Europejski o planowanych środkach wykonawczych dotyczących wspomnianych instrumentów, które powinny w przyszłości stać się aktami delegowanymi.

Jeśli chodzi o obowiązujące akty ustawodawcze, które zawierają obecnie odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, Komisja dokona przeglądu przepisów dotyczących tej procedury w stosunku do wszystkich instrumentów, które planuje zmienić, w celu dostosowania ich w odpowiednim czasie do kryteriów określonych w Traktacie. Ponadto Parlament Europejski i Rada będą miały prawo wskazywać akty podstawowe, które w ich opinii należy przyjąć w pierwszej kolejności.

Komisja oceni wyniki tego procesu do końca 2012 r. w celu oszacowania liczby obowiązujących aktów ustawodawczych zawierających odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą. Komisja przygotowuje następnie odpowiednie inicjatywy ustawodawcze mające na celu odpowiednie dostosowania. Generalnie, przed końcem siódmej kadencji Parlamentu Komisja zamierza usunąć ze wszystkich instrumentów ustawodawczych wszelkie zapisy odnoszące się do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą.

Komisja zauważa, że rozpoczęła niedawno badanie, które umożliwi pełny i obiektywny przegląd wszystkich aspektów polityki i praktyk w zakresie ochrony handlu UE, w tym: ocenę działania, metod, wykorzystania oraz skuteczności obecnego systemu instrumentów ochrony handlu w zakresie realizacji celów polityki handlowej, ocenę skuteczności obecnych i potencjalnych decyzji politycznych Unii Europejskiej (np. w zakresie badania interesu Unii, zasady niższego cła, systemu poboru należności celnych) w porównaniu z decyzjami politycznymi określonych partnerów handlowych, oraz badanie podstawowych przepisów antydumpingowych oraz antysubsydyjnych w świetle praktyki administracyjnej instytucji unijnych, orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz zaleceń i postanowień Organu Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu.

W świetle wyników przeprowadzonego badania oraz postępów negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju Komisja zamierza przeanalizować, czy i jak unowocześnić unijne instrumenty ochrony handlu.

Komisja pragnie również przywołać niedawno podjęte przez siebie inicjatywy na rzecz poprawy przejrzystości działania instrumentów ochrony handlu (takie jak mianowanie urzędnika przeprowadzającego spotkania wyjaśniające) oraz prace, jakie podjęła wspólnie z państwami członkowskimi w celu wyjaśnienia kluczowych aspektów stosowania środków ochrony handlu. Komisja przywiązuje szczególną uwagę do tych prac i zamierza wskazać, po konsultacjach z państwami członkowskimi, inne inicjatywy, które można podjąć w tym zakresie.

Zgodnie z zasadami procedury komitetowej w oparciu o decyzję Rady 1999/468/WE, w przypadku negatywnej opinii komitetu zarządzającego ds. wspólnej polityki rolnej (WPR) Komisja zobowiązana jest przedstawić projekt środka Radzie, która w ciągu miesiąca może podjąć inną decyzję. Niemniej jednak Komisja ma możliwość działania i może bądź wdrożyć dany środek, bądź też odroczyć jego stosowanie. W związku z tym Komisja może przyjąć dany środek, jeśli ostatecznie jest zdania, że odroczenie jego stosowania mogłoby np. mieć nieodwracalny negatywny wpływ na rynek. Jeśli następnie Rada zdecyduje inaczej, środek wprowadzony w życie przez Komisję staje się oczywiście zbędny. W związku z tym w ramach obecnych zasad Komisja dysponuje narzędziem umożliwiającym jej ochronę wspólnego interesu całej Unii, poprzez przyjmowanie środków przynajmniej tymczasowych.

Artykuł 7 tego rozporządzenia ma na celu utrzymanie tego podejścia w ramach nowych ustaleń dotyczących procedury komitetowej, ograniczonego jednak do sytuacji wyjątkowych i w oparciu o jasno określone i restrykcyjne kryteria. Umożliwiłoby on Komisji przyjmowanie projektów środków mimo negatywnej opinii komitetu badającego projekt, „jeżeli jego nieprzyjęcie w jak najkrótszym terminie spowodowałoby poważne zakłócenia w działaniu rynków lub też zagrożenie (...) interesów finansowych Unii”. Przepis dotyczy sytuacji, w przypadku której nie można czekać do czasu ponownego głosowania komitetu w sprawie tego samego lub innego projektu środka, ponieważ w międzyczasie nastąpiłyby poważne zakłócenia na rynku, np. z powodu spekulacyjnych zachowań operatorów. Aby zapewnić zdolność Unii do działania, przepis ten dawałby państwom członkowskim i Komisji możliwość ponownego rzeczowego przedyskutowania projektu środka, pozwalając jednocześnie na podjęcie decyzji oraz uniknięcie odnośnych spekulacji i ich negatywnych konsekwencji dla rynku i budżetu.

Tego typu sytuacje mogą pojawiać się w kontekście bieżącego zarządzania WPR (np. w odniesieniu do kwestii takich jak ustalanie refundacji wywozowych, zarządzanie licencjami czy specjalna klauzula ochronna), kiedy to decyzje muszą być podejmowane szybko i mają przy tym znaczące konsekwencje gospodarcze dla rynków, a zatem dla rolników i operatorów, oraz dla unijnego budżetu.

W przypadku, gdy Parlament Europejski lub Rada poinformują Komisję, że ich zdaniem projekt aktu wykonawczego wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym, Komisja dokona natychmiastowego przeglądu projektu aktu wykonawczego pod kątem uwag przedstawionych przez Parlament Europejski i Radę.

Komisja uwzględni w swych działaniach w należyły sposób pilny charakter danej kwestii.

Przed podjęciem decyzji, czy projekt aktu wykonawczego zostanie przyjęty, zmieniony lub też wycofany, Komisja informuje Parlament Europejski oraz Radę o planowanym działaniu oraz przedstawi jego uzasadnienie.
